

สถาบัน

THE BEST CENTER

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร.0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

www.thebestcenter.com facebook.com/bestcentergroup

คุณภาพทางวิชาการต้องมาที่ 1

คู่มือเตรียมสอบ

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

กรมพัฒนารัฐกิจการค้า

ความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

เนื้อหา+ข้อสอบ ประกอบด้วย

- 1.พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551
- 2.พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546
- 3.ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555
4. ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.2544
- 5.ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ.2549
6. ความรู้ด้านทรัพยากรบุคคลพร้อมแนวข้อสอบ

สนใจสั่งซื้อ หรือสอบถามเพิ่มเติม โทร.081-496-9907

LINE: @thebestcenter

270.-

**คู่มือเตรียมสอบ
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า**

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ราคา 270

คำนำ

คู่มือเตรียมสอบ สำหรับตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เล่มนี้ โดยทางสถาบัน THE BEST CENTER และคณะได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมตัวสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ดังนั้นทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับการเนื้อหา พ.ร.บ. ระเบียบและเจาะแนวข้อสอบ เพื่อให้ผู้ที่สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความพร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำขอขอบคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำต้นฉบับนี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้สามารถสำเร็จขึ้นมาเป็นเล่มได้ พร้อมกันนี้

คณะผู้จัดทำขอน้อมรับข้อบกพร่องใด ๆ อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความคิดเห็นจากทุก ๆ ท่านเพื่อที่จะนำ มาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน

ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ ความรู้เกี่ยวกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า	1
➤ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	7
★ แนวข้อสอบ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3. พ.ศ. 2562	52
➤ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546	78
★ แนวข้อสอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2. พ.ศ. 2562	92
➤ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555	100
★ แนวข้อสอบระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555	111
➤ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.2544	115
★ แนวข้อสอบ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544	
และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2561	130
★ แนวข้อสอบ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ.2549 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2555	137
➤ ความรู้เกี่ยวกับด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	141
➤ ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคล	154
➤ การพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชุดดิจิทัล	172
➤ บทบาทการบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์	185
➤ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร	196
➤ การบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์(Strategic HRM) กับการมุ่งสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance organization ; HPO)	209
➤ การประเมินผลบุคคล	222
★ แนวข้อสอบ การบริหารงานบุคคลและพัฒนาบุคคล	232
★ แนวข้อสอบ นักทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 1.	241
★ แนวข้อสอบ นักทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 2.	249
★ แนวข้อสอบ นักทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 3.	258
★ แนวข้อสอบ นักทรัพยากรบุคคล ชุดที่ 4.	265
➤ เทคนิคการสอบสัมภาษณ์	272

ความรู้เกี่ยวกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (Department of Business Development) เป็นกรมที่ได้เปลี่ยนชื่อมาจากกรมเดิมคือ "กรมทะเบียนการค้า" (Department of Commercial Registration) ตามผลการปฏิรูปราชการ ครั้งใหญ่ ที่ใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2545 ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

ผลของการปรับปรุงระบบราชการในครั้งนั้น นอกจากทำให้ "กรมทะเบียนการค้า" เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "กรมพัฒนาธุรกิจการค้า" แล้ว ยังได้มีการปรับปรุงบทบาทภารกิจและ โครงสร้างใหม่ เริ่มตั้งแต่โอนงานด้านซึ่งตรงตัวไปขึ้นกับกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ พร้อมกับการโอนงานด้านน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ในเวลาเดียวกันนั้นก็รับโอนภารกิจด้านการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ รวมทั้งงานจดทะเบียนและงานส่งเสริมสมาคมการค้าและหอการค้ามาจากกรมการค้าภายในกับงานตามภารกิจใหม่ คือ งานด้านส่งเสริมธุรกิจบริการและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มาปฏิบัติพร้อมกับการกิจเดิมคือ งานด้านจดทะเบียนธุรกิจ การกำกับดูแลธุรกิจ และการให้บริการธุรกิจ อีกด้วย

➤ ประวัติความเป็นมาของกรมทะเบียนการค้า

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระบรมราชโองการประกาศให้จัดตั้ง กรมทะเบียนการค้า ขึ้นเป็นกรมชั้นอธิบดีเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2466 และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ อำมาตย์เอกพระโกมารกุลมนตรี (ชื่น โกมารกุล ณ นคร) เสด็จไปตั้งที่ทำการ เป็นอธิบดีคนแรกของ กรมทะเบียนการค้า มีหน้าที่รักษา มาตรการซึ่งตรงตัว และรับจดทะเบียนการค้า

➤ หน้าที่ความรับผิดชอบเมื่อเริ่มก่อตั้งกรมทะเบียนการค้า

เมื่อมีการตั้งกรมทะเบียนการค้าขึ้นมา หน้าที่ความรับผิดชอบของกรมในสมัยนั้นก็คือ หน้าที่รักษา มาตรการซึ่งตรงตัว และรับจดทะเบียนการค้า แต่เดิมนั้นงานซึ่งตรงตัวและงานทะเบียนการค้าซึ่งได้แก่ งานหุ้นส่วนบริษัท งานประกันภัย งานเครื่องหมายการค้า งานสิทธิบัตรเหล่านี้ ก่อนที่จะมีการจัดตั้งกรมทะเบียนการค้า นั้น งานดังกล่าวเป็นงานที่ขึ้น อยู่กับกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ อีกหลายกระทรวง พอที่จะสรุปประวัติความเป็นมาได้ดังนี้

➤ งานซึ่งตรงตัว

งานซึ่งตรงตัวในสมัยก่อน ๆ ประเทศไทยนำระบบซึ่งตรงตัวของหลายประเทศมาใช้ อาทิของ ไทยเองบ้าง ของจีนบ้าง ของฝรั่งบ้าง แล้วแต่ว่าเห็นสะดวกหรือเหมาะสมอย่างไรก็ใช้อย่างนั้น นอกจากนี้ในอย่างหนึ่ง ๆ ก็มีพิกัดอัตรา ไม่แน่นอน ซึ่งการใช้วิธีซึ่งตรงตัวต่างพิกัดอัตรากันนั้นนับว่าเป็นเครื่องขัดขวางความเจริญในการค้าขาย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชปรารภที่จะวางระเบียบการซึ่งตรงตัวให้เป็น หลักฐาน ด้วยเหตุที่งานซึ่งตรงตัวเป็นเรื่องของการค้าขาย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่กระทรวงเกษตรพาณิชย์ที่จะวางระเบียบในเรื่องนี้ เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรีมนตรีเสนาบดี จึงได้คิดที่จะใช้วิธีมาตราเมตริกเป็นฐาน เมื่อปีพ.ศ. 2440 แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ

สมัยที่เจ้าพระยาเทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ เป็นเสนาบดีกระทรวงเกษตราธิการ ได้ฟื้นฟูเอาเฉพาะการตรง ขึ้นมา

พิจารณา เพราะเหตุว่าประเทศสยามมีสินค้าข้าวที่จะต้องคงซื้อขายเป็นสินค้าสำคัญจึงร่างพระราชบัญญัติ อัตราถั่ง และทะนาน ร.ศ.119 (พ.ศ.2443) ขึ้นทูลเกล้าฯถวายแต่เสนาบดีสภาพเห็นว่า เมื่อทำแล้วก็ควรเพิ่มการชั่งและการวัด เข้าด้วย เจ้าพระยาอภัยราชา (Rolin Jacmingnes) ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินและนายชเลสเซอร์ ที่ปรึกษากฎหมาย ได้ร่างพระราชบัญญัติวัดตวงและชั่ง ร.ศ. 119 ขึ้นใหม่ บัญญัติให้ใช้เป็นวิธีเมตริก นอกจากนี้ยังได้ ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2445 เพื่อพิจารณาว่าควรใช้เครื่องชั่งตวงวัดวิธีใด ให้เป็นแบบ เดียวกันจึงจะเหมาะ ซึ่งคณะกรรมการทำรายงานทูลเกล้าฯถวาย เมื่อ พ.ศ. 2448 ว่าควรใช้วิธีเมตริก แต่เรื่อง ดังกล่าวชะงัก ไปอีกคราว

กฎหมายชั่งตวงวัดที่ออกเมื่อปี พ.ศ. 2466 กล่าวได้ว่าเป็นเรื่องใหม่ยังไม่เป็นที่คุ้นเคยสำหรับประชาชนใน สมัยนั้น เนื่องจากวิธีชั่งตวงวัดใน ระบบเมตริก ถือได้ว่าเป็นของใหม่ ดังนั้นกรมทะเบียนการค้าจึง ได้ดำเนินการ ด้วยวิธีโฆษณาให้ประชาชนรู้จักวิธีเมตริกทางวิทยุกระจายเสียง โดยเขียนบทความออกทางวิทยุกระจายเสียง เดือน ละ 2 ครั้งเป็นประจำ รวมทั้งได้ประกาศชักชวนให้พ่อค้า ประชาชนที่มีและใช้เครื่องชั่งตวงวัด ในระบบเมตริกอยู่ แล้วสามารถนำเครื่องชั่งตวงวัดที่ใช้อยู่มาขอคำรับรอง ทั้งนี้พ่อค้าที่มีความประสงค์จะค้า เครื่องชั่ง ตวงวัดใน ระบบเมตริก ให้มาขออาชญาบัตรเป็นผู้ทำ สั่ง ผู้ซ่อม ผู้ขายเครื่องชั่งตวงวัดได้

ในปี พ.ศ. 2452 กระทรวงเกษตรราธิการ ได้ติดต่อกับสำนักงานชั่งตวงวัดระหว่างประเทศเรื่องการเข้าเป็น สมาชิกในสัญญาสากลชั่งตวงวัดแบบเมตริก ในที่สุด เจ้าพระยาวงศาานุประพันธ์ เสนาบดี ได้ทำหนังสือกราบบังคม ทูลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ว่า เห็นควรที่ประเทศสยามจะเข้าร่วมสัญญา สากลชั่งตวงวัดแบบ เมตริก ซึ่งพระองค์ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย เสนาบดีกระทรวงพระคลัง เสนาบดี กระทรวงนครบาล ประชุมปรึกษากันทำความเข้าใจในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมได้ทูลเกล้าฯ ถวายรายงาน ความเห็นเมื่อพ.ศ.2445 ว่าควรรับแนวแบบวิธีเมตริกมาใช้ กระทรวงเกษตรราธิการ จึงแจ้งความจำนงค์ ไปยัง สำนักงานชั่งตวงวัดระหว่างประเทศที่ประเทศฝรั่งเศสและได้เข้าเป็นสมาชิก เมื่อ พ.ศ. 2455 สมัยพระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ทรงเป็นเสนาบดี

เมื่อมีการตั้งสภาเผยแผ่พาณิชย์ขึ้น โอนงานชั่งตวงวัดขึ้นกับสภาเผยแผ่พาณิชย์ เมื่อพ.ศ. 2463 และได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ มาตรการชั่งตวงวัดขึ้นใช้เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2465 ต่อมาอีกหนึ่งเดือนจึง โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมทะเบียนการค้า เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2466 (ในเดือนนั้น นับเอาเดือนเมษายน เป็นเดือน แรกของปี)

งานชั่งตวงวัด

ดังได้กล่าวมาแล้ว ในการตั้งกรมทะเบียนการค้าขึ้นนั้น นอกจากจะได้ยกเอางานชั่งตวงวัด ซึ่งอยู่ในสภาเผยแผ่พาณิชย์ มาขึ้นอยู่ในกรมตั้งใหม่แล้ว ในคราวเดียวกันนั้นเองได้โอนเอางาน บรรดาที่เป็น ทะเบียนการค้า จาก กระทรวง ทบวง กรม อื่น มารวมปฏิบัติในกรมทะเบียนการค้าด้วย คือ

1. งานจดทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทแต่เดิมอยู่ในกระทรวงยุติธรรมให้โอนมาอยู่ในกระทรวงพาณิชย์ โดยออก ประกาศเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2466 (วันเดียวกับที่ประกาศตั้งกรมทะเบียนการค้า) แก่ใจพระราชบัญญัติลักษณะ เข้าหุ้นส่วนและบริษัท ร.ศ.130 (รัตนโกสินทร์ศก 130) มาตรา 4 ว่า "หอทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท ซึ่งเสนาบดี

กระทรวงยุติธรรมตั้งขึ้นแล้ว โดย มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะเข้าหุ้นส่วนและบริษัท รัดตนโกสินทร์ศก 130 นั้นให้ออนไปขึ้น กระทรวงพาณิชย์" รวมถึงได้มีประกาศ ลงวันที่ 16 มกราคม 2466 อีกฉบับหนึ่งให้ออนงาน การจดทะเบียนบริษัทที่ตั้งขึ้น โดยหนังสือพระราชทานอำนาจพิเศษในกระทรวง เกษตราธิการนั้นไปไว้ในแผนก จดทะเบียนการค้าด้วย

2. การประกันภัยในด้านการประกันภัยถือได้ว่า ฝรั่งเศสเริ่มขึ้นมาก่อนเป็นเวลานานมาแล้ว แต่ถ้าจะนับว่า เกิดขึ้นในเมืองไทยโดยตรง ก็ควรจะเริ่มจากสมัยรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา กล่าวคือสมัยนั้นประเทศไทยทำการค้ากับ ต่างชาติมาก ดังนั้นจึงมีชาวต่างชาติเข้ามาตั้งห้างค้าขายมาก ห้างเหล่านี้ปรากฏว่าบางห้างได้เป็นเอเจนต์ (Agent) ของบริษัทรับประกันภัยต่างประเทศด้วย ซึ่งดำเนินการรับประกันภัยทางทะเล และการประกันไฟขึ้นสมัย รัชกาลที่ 5 การดำเนินการรับประกันภัย ยังดำเนินการตามลักษณะของในรัชกาลที่ 4 กล่าวคือ ยังคงดำเนินการใน ลักษณะเอเจนต์เหมือนเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่า ในสมัยนั้นบริษัทหรือห้าง ที่จะตั้งกิจการรับประกันภัยโดยตรง ขึ้นใน เมืองไทย ยัง ไม่มีเลย เว้นแต่บริษัทเรือเมลสันสยาม ซึ่งได้รับอำนาจพิเศษให้ดำเนินการกิจการประกันภัยไฟ และ ประกันภัยทางทะเลด้วย

อย่างไรก็ตามการประกันภัย ซึ่งได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ สมัยรัชกาลที่ 4 และในขณะนั้นดูจะ ไม่มีใครสนใจ เหมือน เวลานั้นนั้น นับได้ว่ามีมาแล้วเริ่มตั้งแต่การรับประกันไฟ การรับประกันภัยทางทะเลเรื่อยมาจนรับประกันชีวิต เมื่อ กว่า 60 ปีมาแล้ว ส่วนรับประกันอื่น ๆ อย่างที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น รับประกัน-ภัยรถยนต์ ก็ได้มีมาแล้วในเวลา ไหล่เล็กน้อยนั้นแล้วเหมือนกัน เช่น ห้างสยามอิมพอร์ต (เดิมชื่อห้างเคอร์ Kerr and co.) เป็นเอเจนต์ของ บริษัท มอเตอร์ยู-เนียน รับประกันรถยนต์ด้วย จะว่ากันไปแล้วการประกันภัยต่าง ๆ ไม่ใช่เป็นของใหม่สำหรับเมืองไทยเลย งานประกันภัยอยู่ ในความดูแลรับผิดชอบของกรมทะเบียนการค้ามาจนถึง พ.ศ. 2511 จึงโอนงานกองประกันภัย ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ ต่อมาใน พ.ศ. 2522 สำนักงานประกันภัยก็ได้รับการยกฐานะ ขึ้น เป็น "กรม" และในปี พ.ศ. 2533 ก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "กรมการประกันภัย"

3. เครื่องหมายการค้า เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมมากกว่าอย่างอื่น สมัยก่อนประเทศไทยไม่ค่อย มี การอุตสาหกรรม เพิ่งจะเห็นเป็นเรื่องสำคัญขึ้นขึ้น เมื่อฝรั่งเริ่มเข้ามาค้าขายกันมากขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2453 รัฐบาลได้เริ่ม กิจการเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าขึ้น คือ จัดตั้ง "หอทะเบียนเครื่องหมายการค้า" ขึ้นใน กระทรวงเกษตราธิการ และออกกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องหมายสินค้า เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Law on Trade Marks and Trade names of B.E. 2547 ซึ่งงานที่ปฏิบัติเวลานั้นก็เป็นเพียงรับคำขอ จดทะเบียนไว้แต่เพียงอย่าง เดียว ไม่ได้ดำเนินการอย่างอื่น ใดต่อ พ.ศ. 2466 เมื่อตั้งกรมทะเบียนการค้าขึ้นแล้วได้ออนงานจดทะเบียน เครื่องหมายการค้ามาสังกัด กรมทะเบียนการค้า แต่ก็ยังรับจดทะเบียนไว้เฉย ๆ อย่างเดิมจนถึงปี พ.ศ. 2474 จึงได้ ออกเป็นกฎหมายใหม่ เรียกว่า "พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474" มีการจดทะเบียนใช้ได้ สมบูรณ์

4. สิทธิบัตร (Patent) สิทธิบัตรหรือเปเดนท์ มีเรื่องปรากฏน้อยในประเทศไทย ทั้งนี้เพราะแต่เดิมเมืองไทย เป็นเมืองกสิกรรมไม่ใช่เมืองอุตสาหกรรม จึง ไม่มีการประดิษฐ์คิดค้นทำเครื่องจักรเครื่องยนต์ ฯลฯ ในส่วนของการ ประดิษฐ์ต่าง ๆ เหมือนเมืองอุตสาหกรรมเช่นต่างประเทศ ถ้าจะว่ากันแล้วสมัยก่อนในเรื่องเกี่ยวกับการประดิษฐ์

ต่าง ๆ คนไทยก็มีเหมือนกันเป็นต้นว่า ก็สำหรับทอดผ้า ระหัดสำหรับวิดน้ำเข้านา ครกกระเดื่องสำหรับตำข้าว แต่ของเหล่านี้เป็นของทำใช้ภายในบ้าน ซึ่งถือเป็นประเพณีนิยม ของที่สร้างขึ้นเป็นอย่างทำใช้เอง (Household Utensil) ทำใช้สำหรับบ้านทุกบ้าน ไม่ใช้ทำเป็นสินค้าซื้อขาย สมัยรัชกาลที่ 4 มีชาวต่างประเทศเข้ามาติดต่อทำการค้ากับประเทศไทยมากขึ้น โดยตั้งห้างค้าขาย ตั้งแต่อยู่ต่อเรือ ตั้งโรงสีไฟ สิ่งประดิษฐ์ที่ชาวต่างชาติได้นำเข้ามาด้วย เพื่อประโยชน์ในการ ติดต่อค้าขายกับไทยนั้น ได้มีการจดทะเบียนแปดก่อนแล้ว แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้ประดิษฐ์ขึ้นในประเทศไทย ในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีความดำริที่จะให้มีกฎหมายคุ้มครองนักประดิษฐ์และนักออกแบบในประเทศไทย ทำนองเดียวกับกับนานาประเทศ ปรากฏว่าได้มีการร่างกฎหมายคุ้มครองการนิมิต เรียกว่า "กฎหมายแพดท์" (Patent Law) ฉบับแรกได้ยกร่างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2468 ซึ่งตรงกับสมัยที่พระ โสภณพมิตรมุนี เป็นอธิบดีกรมทะเบียนการค้า นั้นเอง แต่เมื่อได้ยกร่างขึ้นแล้วก็ไม่มีการดำเนินการอย่างไรต่อไปอีก

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 7 ราวปี พ.ศ. 2472 ได้มีพระราชดำริให้มีการตรากฎหมายคุ้มครองการนิมิตขึ้นอีก มีการแต่งตั้งกรรมการร่างขึ้น ประกอบด้วย ประกอบด้วย ม.จ.ทองเชื้อธรรมชาติ ทองแถม อธิบดีกรมทะเบียนการค้า มร.มาร์ติน ผู้อำนวยการสำนักงานสิทธิบัตรอังกฤษ ให้ความช่วยเหลือร่างกฎหมายนี้เรียกว่า Law on Patents and designs ร่างเสร็จนำขึ้นถวายพระเจ้าพี่ยาเธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และ คมนาคม และในปีเดียวกัน ม.จ.ทองเชื้อธรรมชาติ ทองแถม ได้เสด็จไปดูงานบริหารสิทธิบัตรที่ประเทศอังกฤษและสวิต แต่แล้วร่างกฎหมายดังกล่าวก็ได้รับการพิจารณาให้แล้วเสร็จไปแต่อย่างใด

ภายหลังเปลี่ยนระบบการปกครองแผ่นดิน เมื่อ พ.ศ. 2475 แล้วรัฐบาลทุกสมัยได้ หยิบยกเรื่อง สิทธิบัตรขึ้นมาพิจารณา แต่แล้วก็ต้องระงับยับยั้ง ไว้ตลอดมาจนถึงรัฐบาลชุดของ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2521 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2521 ในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการโอนงานในส่วน of สิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าของกรมทะเบียนการค้า และงานด้านลิขสิทธิ์ของกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ มาอยู่รวมกัน จัดตั้งเป็นส่วนราชการระดับกรมชื่อว่า "กรมทรัพย์สินทางปัญญา" เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2535

นับแต่กรมทะเบียนการค้าได้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2466 เป็นต้นมา ได้มีการขยายและปรับปรุงการ แบ่งส่วนราชการของกรมอยู่หลายครั้งเพื่อให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และลักษณะงานที่เพิ่มขึ้น ครั้งล่าสุดของการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเปลี่ยนชื่อเป็น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เมื่อเดือนตุลาคมปี พ.ศ.2545 โดยมีผู้บริหารสูงสุดของกรม คืออธิบดีและคนปัจจุบันคือ นายวุฒิไกร ลีวีระพันธุ์

➤วิสัยทัศน์

เป็นผู้ให้บริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบภายในปี 2564 และมุ่งมั่นพัฒนา SME ให้ขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม

➤พันธกิจ

1. บริการจดทะเบียน และข้อมูลธุรกิจ ถูกต้อง รวดเร็ว โปร่งใส
2. สร้างธรรมาภิบาลธุรกิจ
3. พัฒนาธุรกิจไทยให้เข้มแข็ง แข่งขันได้
4. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่

➤เป้าประสงค์บริการธุรกิจ

1. บริการธุรกิจ ง่าย สะดวก รวดเร็ว และประหยัด โดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง
2. ธุรกิจไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล

➤ประเด็นแผนปฏิบัติการกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พ.ศ.2563

ประเด็นที่ 1	อำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ
เป้าหมายกรม	1. พัฒนาการบริการสู่ความเป็นเลิศด้วยนวัตกรรม
ประเด็นที่ 2	เพิ่มศักยภาพธุรกิจไทย รองรับการค้ายุคใหม่
เป้าหมายกรม	1. สร้างสังคมผู้ประกอบการ และความเข้มแข็ง SME
	2. สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลของภาคธุรกิจ
ประเด็นที่ 3	สร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
เป้าหมายกรม	1. การพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการชุมชนและพัฒนาระบบบริหารจัดการและกลไกการตลาด
ประเด็นที่ 4	พัฒนาการบริหารจัดการองค์กรเชิงรุก
เป้าหมายกรม	1. พัฒนาศักยภาพองค์กรให้มีขีดสมรรถนะสูง

ค่านิยมกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

ยิ้มแย้ม

หมายถึง

ปฏิบัติหน้าที่และให้บริการที่ดี มีอัธยาศัยไมตรีที่เป็นมิตรต่อผู้การ
เพื่อนร่วมงานหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างให้องค์กรเป็น
องค์กรแห่งความสุข

โปร่งใส

หมายถึง

ปฏิบัติหน้าที่และให้บริการโดยยึดมั่นความถูกต้องตามกฎหมาย
ระเบียบ มีมาตรฐาน ไม่เลือกปฏิบัติและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

ใส่ใจบริการ

หมายถึง

ปฏิบัติหน้าที่และให้บริการที่ดี รวดเร็ว ด้วยความรู้ และทักษะ
ที่มีการพัฒนาให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องมุ่งผลสำเร็จ ต่อการ
ปฏิบัติหน้าที่และผู้รับบริการ

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

มิให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน

“ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน และข้าราชการอื่นในกระทรวง กรม

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๒ ก/หน้า ๑/๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

ฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทราชการ

“กระทรวง” หมายความว่ารวมถึงสำนักนายกรัฐมนตรีและทบวง

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และ หมายความว่ารวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่ารวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวง

“กรม” หมายความว่ารวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม

“อธิบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมีฐานะ ไม่ต่ำกว่ากรม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการ สำนักงบประมาณ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการ บริหารและการจัดการ และด้านกฎหมายซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการ สรรหาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน และให้ เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองและมีได้เป็น กรรมการ โดยตำแหน่งอยู่แล้ว

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสามปี ถ้า ตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีกรรมการดังกล่าวเหลืออยู่อีก ไม่น้อยกว่าสามคน ให้กรรมการที่เหลือ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนด สามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่ง ได้รับ แต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๘ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมตลอดทั้งการวางแผนกำลังคนและด้านอื่น ๆ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๒) รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพสวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับข้าราชการฝ่ายพลเรือนให้เหมาะสม

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน เพื่อส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

(๔) ให้ความเห็นชอบกรอบอัตราค่าจ้างของส่วนราชการ

(๕) ออกกฎ ก.พ. และระเบียบเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งการให้คำแนะนำหรือวางแผนแนวทางในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) ติดตามและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา มติของ ก.พ. ตามข้อนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

(๗) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนในกระทรวงและกรม เพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากส่วนราชการ หรือให้ผู้แทนส่วนราชการ ข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวง และกรมรายงานเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ไปยัง ก.พ.

(๘) กำหนดนโยบายและระเบียบเกี่ยวกับทุนเล่าเรียนหลวงและทุนของรัฐบาลให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตลอดจนจัดสรรผู้รับทุนที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในกระทรวงและกรมหรือหน่วยงานของรัฐ

(๙) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการจัดการการศึกษาและควบคุมดูแลและการให้ความช่วยเหลือบุคลากรภาครัฐ นักเรียนทุนเล่าเรียนหลวง นักเรียนทุนของรัฐบาล และนักเรียนทุนส่วนตัวที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. ตลอดจนการเก็บเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษา ทั้งนี้ ให้ถือว่าเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษาเป็นเงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณประโยชน์ ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

หรือคุณสมบัติอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือน หรือค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณสมบัติดังกล่าว

(๑๑) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

การออกกฎ ก.พ. ตาม (๕) ในกรณีที่เห็นสมควร ให้สำนักงาน ก.พ. หรือกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วย

มาตรา ๕ ในกรณีที่ ก.พ. มีมติว่ากระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการ โดยขัดหรือแย้งกับแนวทางตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.พ. แจ้งให้กระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวดำเนินการแก้ไข ยกเลิก หรือยุติการดำเนินการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดในกรณีที่กระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวไม่ดำเนินการตามมติ ก.พ. ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าปลดกระทรวง อธิบดี หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าว แล้วแต่กรณี กระทำผิดวินัย

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและการส่งลงโทษให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ. ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้ไม่ปฏิบัติตามมติ ก.พ. ตามวรรคหนึ่งเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้ ก.พ. รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ ก.พ. เห็นว่าการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องใดที่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือบางประเภทควรมีมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์เดียวกัน ให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างผู้แทน ก.พ. ผู้แทน ก.พ.ร. และผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วให้ใช้บังคับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางดังกล่าวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลของรัฐในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม ก.พ. โดยอนุโลม เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง

มาตรา ๑๒ ก.พ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. วิสามัญ” เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ รวมตลอดทั้งวิธีการได้มา วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.พ.” โดยมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ก.พ. ขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรี

สำนักงาน ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ. และ ก.พ.ค. และดำเนินการตามที่ ก.พ. หรือ ก.พ.ค. มอบหมาย

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่กระทรวง กรม เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการ บริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(๓) พัฒนา ส่งเสริม วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และ มาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

(๔) ติดตามและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับแผนกำลังคนของข้าราชการพลเรือน

(๖) เป็นศูนย์กลางข้อมูลทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(๗) จัดทำยุทธศาสตร์ ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการ ฝ่ายพลเรือน

(๘) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ และการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับทรัพยากรบุคคลภาครัฐ

(๙) ดำเนินการเกี่ยวกับทุนเล่าเรียนหลวงและทุนของรัฐบาลตามนโยบายและระเบียบของ ก.พ. ตามมาตรา ๘ (๘)

(๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลบุคลากรภาครัฐและนักเรียนทุนตามข้อบังคับหรือระเบียบของ ก.พ. ตามมาตรา ๘ (๙)

(๑๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือคุณวุฒิ อย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือ ค่าตอบแทน รวมทั้งระดับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับคุณวุฒิดังกล่าว

(๑๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพล เรือน

(๑๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ ก.พ. และคณะรัฐมนตรี

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการสามัญ เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. สามัญ” เพื่อเป็นองค์การบริหาร ทรัพยากรบุคคลในส่วนราชการต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. กระทรวง” โดยออกนาม กระทรวง
- (๒) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. กรม” โดยออกนามกรม
- (๓) คณะอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.พ. จังหวัด” โดยออกนามจังหวัด
- (๔) คณะอนุกรรมการสามัญประจำส่วนราชการอื่นนอกจากส่วนราชการตาม (๑) (๒) และ (๓) การเรียกชื่อ องค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. ตาม (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๕ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นประธาน ปลัดกระทรวง เป็น รองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดย ตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการ ในกระทรวงนั้น จำนวนไม่เกินสามคน
 - (๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในกระทรวงนั้น ซึ่งได้รับเลือก จากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนไม่เกินห้าคน
- ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๑๖ อ.ก.พ. กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกระทรวงซึ่ง ต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๓)
- (๒) พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง
- (๓) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัตินี้
- (๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๗ อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยอธิบดี เป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายหนึ่งคน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการและด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการ ในกรมจำนวนไม่เกินสามคน
 - (๒) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการในกรมหนึ่งซึ่ง ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนไม่เกินหกคน
- ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๑๘ อ.ก.พ. กรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกรมซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๓) และนโยบายและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) พิจารณาการเกลี้ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกรม

(๓) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๙ อ.ก.พ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการ ซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการพลเรือนในจังหวัดนั้น จำนวนไม่เกิน สามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ ซึ่งกระทรวงหรือกรมแต่งตั้งไปประจำจังหวัดนั้น และได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจำนวนไม่เกินหก คน ซึ่งแต่ละคนต้องไม่สังกัดกระทรวงเดียวกัน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๒๐ อ.ก.พ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดแนวทางและวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๓)

(๒) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๓) ปฏิบัติตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กรม มอบหมาย

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๒๑ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาหรือการเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการตาม มาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๗ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๙ (๑) และ (๒) วาระการดำรงตำแหน่ง และจำนวน ขึ้นค่าของอนุกรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กระทรวงใดมีเหตุพิเศษ ก.พ. จะอนุมัติให้มีแต่ อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม ก็ได้

ในกรณีส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวงเป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กรมด้วย แต่ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้มีรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน และอธิบดีเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ.หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการ โดยตำแหน่ง

ในกรณีสำนักงานรัฐมนตรี ให้ อ.ก.พ. กรมของสำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมของสำนักงานรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ. สามัญ โดยอนุโลม

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ค.” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามมาตรา ๒๖

กรรมการ ก.พ.ค. ต้องทำงานเต็มเวลา

ให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นเลขานุการของ ก.พ.ค.

มาตรา ๒๕ ผู้จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือเทียบเท่า หรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่าตามที่

ก.พ. กำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรง

ตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์แต่ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ต้องดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน กรรมการ ก.พ. ผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคนซึ่งได้รับเลือกโดย ก.พ. และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกมีหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ จำนวนเจ็ดคน ให้ผู้ได้รับคัดเลือกตามวรรคสองประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ก.พ.ค. แล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

มาตรา ๒๗ กรรมการ ก.พ.ค. ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นข้าราชการ
- (๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด
- (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
- (๕) เป็นกรรมการในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในหน่วยงานของรัฐ
- (๖) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบภารใด ๆ หรือเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗ ผู้นั้นต้องลาออกจากการเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบการอันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวต่อเลขาธิการ ก.พ.ค. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก

ในกรณีที่ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. มิได้ลาออกหรือเลิกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ขึ้นใหม่

มาตรา ๒๙ กรรมการ ก.พ.ค. มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ให้กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค. ใหม่

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๗

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาอย่างสม่ำเสมอตามระเบียบของ ก.พ.ค.

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการ ก.พ.ค. เเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า ก.พ.ค. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. เเท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. แทนกรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยเร็ว

มาตรา ๓๑ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.พ. หรือองค์กรกลางบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓

(๔) พิจารณาเรื่องการคุ้มครองระบบคุณธรรมตามมาตรา ๑๒๖

(๕) ออกกฎ ก.พ.ค. ระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ.ค. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

มาตรา ๓๒ ให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประ โยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

ลักษณะ ๓

บททั่วไป

มาตรา ๓๔ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐควมมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี